

Pyhät matkat

Anni Lamppu

Alas virtaa pitkin sousin
vieri venheeni lipuen,
minä muistojen maahan
nousin nousin rannalle lapsuuden.

Koski vaahtosi vapaana vielä
laski laulaen Laatokkaan,
näin kylän kummullaan sielä
tunsin jokaisen asukkaan.

Minä muistojen venheellä sousin
pyhät matkat mielessäin,
pitkäperjantai-päivä nousi
kotikirkkoni suojaan jäin.

Kuinka selvästi tunsin siellä
tuskat kärsivän Jeesuksen,
kuulin Marian valitusveisun
miekan viiltämän sydämen.

Minun tähteni tämäkö kaikki
tämä rakkaus rajaton,
minun tähteni Jeesusko Sulle
sydän rinnassain Golgatas on?

Vaan iloksi itku vaihtui
ylösousemus-sanomaan,
Kristus kuolollaan kuoleman voitti
ylös nousi haudastaan.

Tätä riemua kirkonkellot
nyt tornissaan heläjää,
ja ihmiset toisiansa
näin sanoen tervehtää:

"Kristus nousi kuolleista"
"Totisesti nousi"

Anna Lamppu "Vaskelankoskella".

Tämän runon ensi säe tuli minulle unessa kiirastorstaiyönä. Heräsin siihen, kun venheeni pysähtyi kylän Sotkuvalkamaan. Toistin säkeen muutaman kerran ja nousin kirjoittamaan sen paperille. Näin tulkitsen kaipaukseni pitkäperjantain palvelukseen kotikirkkooni. Ehkä samointunsi moni muukin Vaskelan asukas.